# ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 1996 *

Στην υπόθεση C-304/95,

**Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,** εκπροσωπουμένη από τη Μαρία Κοντού-Durande, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της ίδιας υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

**Ελληνικής Δημοκρατίας,** εκπροσωπουμένης από την Αικατερίνη Σαμώνη-Ράντου, βοηθό ειδικό νομικό σύμβουλο στην Ειδική Νομική Υπηρεσία Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τη Νανά Δαφνίου, γραμματέα στην ίδια υπηρεσία, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Ελλάδος, 117, Val Sainte-Croix,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει και μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την οδηγία 92/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1992, για την τροποποίηση και την ενημέρωση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας και για την τροποποίηση της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ (ΕΕ L 57, σ. 1), παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και από την οδηγία 92/5,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, P. J. G. Kapteyn και H. Ragnemalm (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: R. Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Μαΐου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

## Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Σεπτεμβρίου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, προσφυγή με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει και μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή, εντός της ταχθείσας προθεσμίας, τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προς συμμόρφωση με την οδηγία 92/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1992, για την τροποποίηση και την ενημέρωση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας και για την τροποποίηση της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ (ΕΕ L 57, σ. 1), παρέλειψε να εκπληρώσει τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ και την οδηγία 92/5.

2 Η οδηγία 92/5 προβλέπει στο άρθρο 3 ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για να συμμορφωθούν με αυτή το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1993 και ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή.

3 Επειδή η Επιτροπή δεν είχε λάβει μέχρι τις 12 Μαρτίου 1993 καμία κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 92/5 στο ελληνικό δίκαιο και δεν είχε στη διάθεσή της κανένα άλλο στοιχείο που να της επιτρέπει να συμπεράνει ότι η Ελληνική Δημοκρατία συμμορφώθηκε προς την υποχρέωση αυτή, έστειλε προειδοποιητική επιστολή στην Ελληνική Κυβέρνηση.

4 Επειδή δεν έλαβε απάντηση στην επιστολή αυτή, η Επιτροπή, στις 3 Ιουνίου 1994, απηύθυνε στην Ελληνική Κυβέρνηση αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία την κάλεσε να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί με την αιτιολογημένη γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών.

5 Επειδή δεν έλαβε κοινοποίηση των μέτρων μεταφοράς της οδηγίας 92/5 στο ελληνικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

6 Με το δικόγραφό της η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 189 της Συνθήκης καθώς και το άρθρο 3 της οδηγίας 92/5, η Ελληνική Δημοκρατία ήταν υποχρεωμένη να μεταφέρει πλήρως την οδηγία αυτή στο εσωτερικό της δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας και να ενημερώσει συναφώς την Επιτροπή.

7 Η Ελληνική Δημοκρατία δεν αμφισβητεί ότι η οδηγία 92/5 δεν μεταφέρθηκε στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Προβάλλει μόνον ότι το καταρτισθέν προς τούτο σχέδιο προεδρικού διατάγματος έχει υποβληθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας για τελική επεξεργασία, προκειμένου κατόπιν να προωθηθεί για υπογραφή και δημοσίευση.

8 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας 92/5 στο ελληνικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, η συναφώς ασκηθείσα από την Επιτροπή προσφυγή πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη.

9 Επομένως, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 92/5, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας.

**Επί των δικαστικών εξόδων**

10 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Η Επιτροπή ζήτησε να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η Ελληνική Δημοκρατία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

**1) Η Ελληνική Δημοκρατία, μη έχοντας θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 92/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1992, για την τροποποίηση και την ενημέρωση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας και για την τροποποίηση της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 3 της οδηγίας 92/5.**

**2) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.**

Κακούρης Kapteyn Ragnemalm

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

Κ. Ν. Κακούρης